

НА МЕСЦЫ СТАРЫХ ТАПОЛЯЎ

Што бывае, калі жыхары пасёлка не баяцца турбаваць сельвыканкам, а сельвыканкам не баіцца заклапочаных жыхароў?

Праязджаеш цераз Уваравічы — і мімаволі спыняеш позірк на вялізных, ледзь не ў чалавечы рост, рознакаляровых — такіх, што відаць здалёк, — алоўках у парку. Яны літаральна «растуць» з-пад зямлі. Гойсаць тут — адна з любімых забаў мясцовай дзятвы.

З’явілася аздоба намаганнямі мясцовых жыхароў. У вёсках наогул жывуць людзі самастойныя, звыклія рабіць што-небудзь сваімі рукамі. Галоўнае — не заціскаць ініцыятыву «зверху», адбіваючы такім чынам ахвоту да прапаноў. Так лічыць **старшыня Уваравіцкага сельскага Савета дэпутатаў Наталля КІСЯЛЁВА**, якая неаднойчы была сведкай стваральнай актыўнасці вяскоўцаў.

— Мне радасна, калі прапановы зыходзяць ад моладзі, таксама вельмі ініцыятыўная ветэранская арганізацыя. Звычайна на сходзе нехта прапаноўвае ўпрыгожыць тэрыторыю, астатнія ідэю падтрымліваюць і дадаюць нешта сваё. Напрыклад, раней побач з уваравіцкім храмам быў проста пусты ўчастак. Цяпер жа там стаяць альтанкі, фігуркі пастушкі, каровак — усё гэта зрабілі ўмельцы з рабочай брыгады незанятага насельніцтва.

Яшчэ адно месца, якое ў пасёлку рэдка пустое, — дзіцячая пляцоўка. Запатрабаванасць заканамерная, бо гарадскі пасёлак Уваравічы ў Буда-Кашалёўскім раёне даволі вялікі, знаходзіцца непадалёку ад Гомеля, так што ў абласны цэнтр пасялкоўцы выязджаюць калі не на працу, то, прынамсі, на выхадныя. Напэўна, гэта акалічнасць і спрыяе таму, што свой дом тут

Фота Рамана ВЕЖНІЦА.

маюць каля 190 маладых сем’яў. А там, дзе сям’я, хутчэй за ўсё ёсць і дзеці. — Дзіцячая пляцоўка з’явілася ў 2011 годзе, — расказвае Наталля Кісялёва, — На сходзе вырашылі падаць заяўку на конкурс Прадстаўніцтва ААН, скіраваны на тэрыторыяльнае развіццё рэгіёнаў, што пацярпелі ад аварыі на Чарнобыльскай АЭС. Конкурс мы выйгралі і на атрыманыя сродкі закупілі спартыўна-забаўляльны інвентар. Будавалі пляцоўку, як гэта прынята гаварыць, усёй грамадой. У старым парку недалёка ад рэчкі раней толькі таполі рас-

лі, на іх гнездаваліся вароны і гракі. Цяпер тут з цяжкасцю можна ўявіць запусценне. Жыхары расчысцілі тэрыторыю для «фабрычных» атракцыёнаў, бацькі дадалі самаробныя, ярка пафарбаваныя лавачкі, лесвіцу з цурбанкоў для маленькіх гарэз... Нават да прыборкі аварыйных дрэў пасялкоўцы падышлі творча: замест таго каб проста спілаваць гнілыя камлі, прыбралі толькі верхнюю, небяспечную частку. Пні апрацавалі ў выглядзе алоўкаў і пафарбавалі. У добрае надвор’е мамы спецыяльна прыходзяць сюды з маленькімі дзецьмі, каб вучыць колеры за гульнёй. — Чысціню падтрымліваем на суботніках, таксама рэгулярна ладзім сандні — нашы ўстановы выдзяляюць работнікаў, каб навесці парадак у гарадскім парку і на пляцоўцы, — расказвае старшыня сельскага савета. Дарослыя, калі што якое, самі ж спраўляюцца з дробным рамонтам, хоць, па словах Наталлі Кісялёвай, кожную вясну пляцоўку даследуюць на бяспечнасць, а

атракцыёны дадаткова паднаўляюць і ўмацоўваюць. У марах старшыні — уладкаваць у пасёлку яшчэ і стадыён, дзе б маглі бавіць час моладзь і падлеткі. — Насельніцтва ў нас актыўнае, а стадыён знаходзіцца пакуль у «першабытным» стане — проста роўная пляцоўка. Зноў жа на сходзе абмеркавалі гэтую праблему і вырашылі дзейнічаць правераным метадам. Падалі прапанову «Уваравічы — спорт-сіці» на конкурс ПРААН — і зноў перамаглі! Так што ў найбліжэйшым часе будзем асвойваць выдзеленыя сродкі. Дабротнае спартыўнае памяшканне, трэнажорная зала, і культурна-асветніцкі цэнтр на перыферыі — зусім не мары. Думаю, яны будуць запатрабаванымі, адначасова гэта стане добрым сродкам згуртаваць і заняць моладзь.

Рagneда ЮРГЕЛЬ.
yurgel@zviazda.by

Мінск — Буда-Кашалёва — Мінск.

Алена АЛЕКСІНА, старшыня Буда-Кашалёўскага раённага Савета дэпутатаў:

— Сёння на кожнай тэрыторыі сельсавета ёсць дзіцячая пляцоўка. Упершыню гэтая тэма прагучала на грамадскіх сходах. Калі ў горадзе маці з малым можа выйсці ў двор і там будзе абсталявана пляцоўка, то ў вёсцы часта такой магчымасці няма, бацькі гуляюць каля школ, у парках ці проста па вуліцы. Савет дэпутатаў прааналізаваў пытанне, і ў 2012 годзе мы выступілі з ініцыятывай, каб

правесці раённы суботнік, а атрыманыя сродкі выкарыстаць для будаўніцтва пляцовак. Такім чынам з’явілася 15 аб’ектаў у розных сельсаветах. З тых грошай, што былі сабраны ў горадзе, адпаведную суму выкарысталі на будаўніцтва пляцоўкі для Буда-Кашалёўскага раённага цэнтра карэкцыйна-развівальнага навучання і рэабілітацыі. Напачатку дзіцячыя пляцоўкі былі толькі ў цэнтрах сельсаветаў, сёння мы пайшлі далей, у іншыя населеныя пункты, дзе ёсць такая патрэба.

«ДЭПУТАТ» З ВЯСЕННЯЙ ВУЛІЦЫ

У Грэбянёве (ёсць такі прыватны сектар у Магілёве) Мішу Стэфаненка ведае, напэўна, кожны. Некаторыя нават называюць яго з павагай Міхал Міхалычам. Ну і што з таго, што яму ўсяго 25 гадоў і ён ніякі не начальнік? Затое вельмі душэўны чалавек, неабыхавы да праблем іншых. Да народных абраннікаў Міша ніякага дачынення не мае, а ганаровую мянушку заслужыў выключна з-за сваёй прыроджанай схільнасці рабіць добрыя справы іншым. Яшчэ ў школе пачаў апякаць пажылых суседзяў. Калонка не працуе, транспарт дрэнна курсіруе, літар не свеціць — яму да ўсяго ёсць справа.

Апошняя, чаго ён дабіўся, — гэта каб на прыпынку грамадскага транспарту на перакрываўні праспекта Шміта і вуліцы Астроўскага паставілі павільён. Гэта не яго раён, але сталі тэлефанавалі знаёмыя: паспрабуй, паўздзейнічай. Ад дажджу, ветру няма куды схаватца... І тады ён напісаў у мясцовую газету гумарэску. Праз 2 тыдні павільён паставілі. На жаль, асфальт на вуліцы з прыгожай назвай Вясенняй, дзе жыве Міша, яшчэ не паклалі. Пасля дажджоў — лужы і бруд. Хлопец, вядома, спрабаваў вырашыць пытанне, але, напэўна, да Вясенняй

яшчэ чарга не дайшла. А каб не было ўсё зусім ужо сумна, ён вырашыў каля свайго дома стварыць казку для дзяцей. Вуліца доўгая, а пляцоўкі, дзе б ім можна было адвесці душу, няма. Зараз іншая справа. Калі вы выпадкова трапіце на гэтую вуліцу, нават шукаць не прыйдзеца, дзе жыве Міша. Яго дом вельмі пазнавальны па розных бусліках, коціках, кветачках. Прычым усё гэта выстаўляецца толькі на летні сезон, на зіму дэкарацыі па-гаспадарску хаваюцца. — Як нарадзіўся сын у аднакласніка, так усё

і пачалося, — усміхаецца суразмоўца. — Пагуляць дзіцяці няма дзе. Вырашыў зрабіць сябру сюрпрыз, а потым і сам захапіўся. Як ніяк, творчасць. У майстэрні ў Мішы чаго толькі няма — фарбы, пэндзлікі, розныя бутэлеккі... Сам ён не п’е і не курыць, але знайсці тару

на любы густ у наш час не праблема — было б жаданне. Пачынаў з пластыкавых званочкаў і ягадак, потым стаў рабіць грыбочкі з пенапласту. Пафарбаванне калі і паставіў на вуліцы. Атрымалася дрэнна, але нехта хуценька прыбраў да рук чатыры грыбы з пяці. Калі зламалі калабка,

пакрыўджаны майстар распрацаваў антывандальныя метады: устанавіў нешта нахштат відэакамер і напісаў, што «аб’ект ахоўваецца». Тыя ж цацкі і фарбы хлопцу таксама не дарма даюцца. Спецыяльна ходзіць па іх на рынак. Радуюцца, што дзецям яго персанажы падабаюцца. Часта прыходзяць маладыя мамы з каласкамі, з задавальненнем фатаграфуюцца. Міша нават паклапаціўся аб бяспецы сваіх наведвальнікаў — паставіў уздоўж дарогі слупочкі са святлоадбівальнай фарбай. Наогул, Міша — чалавек усёбаковых інтарэсаў. Ва ўсім Грэбянёве наўрад ці знойдзеца чалавек, які б купляў і выпісваў столькі газет і часопісаў.

Міша Стэфаненка і яго надзейная ахова.

Вясёлы дворык.

МЯСЦОВАЕ САМАКІРАВАННЕ

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ № 15 ад 17 лютага 2009 года выдадзена Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь. Заснавальнікі: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, рэдакцыяна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

Дырэктар — галоўны рэдактар СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч.
Адказны за выпуск: КАРПЕНКА Н.У.
Грамадскі савет: **ГЕРАСІМОВІЧ С.М.**, намеснік старшыні Пастаяннай камісіі па рэгіянальнай палітыцы і мясцовым самакіраванні Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь; **АСКЕРКА Ю.В.**, адказны сакратар Савета па ўзаемадзейнічэнні органаў мясцовага самакіравання пры Савете Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь; **НАВУМЕНКА А.В.**, старшыня Нараўлянскага раённага Савета дэпутатаў; **СУШЧАНКА М.Л.**, старшыня Глушанскага пасялковага Савета дэпутатаў Бабруйскага раёна.

Выдавец — рэдакцыяна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда»
АДРАС РЭДАКЦЫІ:
220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.
КАНТАКТНЫ ТЭЛЕФОН 292 44 12;
e-mail: info@zviazda.by
Газета аддрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП № 02330/106 ад 03.04.2009. 220013, г. Мінск, пр. Незалежнасці, 79.
Тыраж 20.008. Нумар падпісаны ў 19.30 30 мая 2017 года.